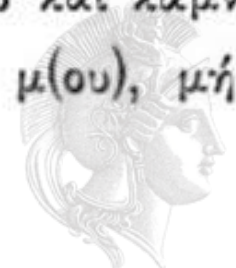

45 Τὸ ὁπίον χωράφην τοῦ τὸ παραδίδει, νὰ τὸ περιβολιάσει ἀποκεῖ ὁποῦ ἔναι χωρη-
 σμ(ένον), νὰ τὸ σπέρνει ὁ ριθεῖς Ἀντώνης καὶ οἱ κλοιρονόμοι του καὶ νὰ τὸ καμα-
 τεύουσ(ιν) καλλὰ (καὶ) νικοκυράτα, (καὶ) ἡ κερα Ρίνη (καὶ) οἱ κλοιρονόμοι τῆς νὰ τὸ
 ἀποκώβγουσιν ἀπὸ τὸ χοιμονικὸν μοναχά, νὰ πέρνουσ(ιν) τὴν ἐντρητίαν τῶναι κατὰ
 τὴν ὀζάντζα τοῦ τόπου. Τὸ ὁπίον χωράφιν τὸ ἐποκώψασιν (καὶ) αὐτῷ οἱ ἀνωγεγραμ-
 50 μένοι ἀποκωπτάδαις εἰς πρέζος ἐμπατικίου δουκ(άτα) τρία, ἡγουν γ'. Τὰ ὁπία δου-
 κ(άτα) τὰ τρία κράζεται (καὶ) εἰς αὐτὰ ἡ εἰρημ(ένη) κερα Ρίνη (καὶ) ὁ συμβήος τῆς
 ὁ κύρ Μπέρτ(ος) κατὰ τὸ παρὸν κωτέντοι, πληρωμ(ένοι) (καὶ) σατζηφαρησμ(ένοι) ἀπὸ
 τὸν εἰρημ(ένον) Ἀντώνη. Καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν θέλ(ει) ἡ κερα Ρίνη (καὶ) ὁ
 συμβήος τῆς νὰ τὰ ἔχει ὁ ριθεῖς Ἀντώνης μετὰ τῆς συμβήας του τῆς Μαρούλ(ας)
 55 αὐτοὶ (καὶ) οἱ κλοιρονόμοι τῶν, ἡγουν (καὶ) τὰ δύο χωράφια, νὰ τὰ τρώσει, νὰ τὰ
 f. 29^v γαλδέρουν, νὰ τὰ ἀφεντεύουν (καὶ) νὰ τὰ ἔχουσ(ιν) τῆς ἐξουσίας τῶν, που|λήσουν, χαρί-
 σουν, ἀλλωτριώσουν (καὶ) τὰ ἐξῆς, πληρόνωντ(α) πάντ(α) ἀπὸ τὸ ἓνα τὸ εἰρημ(ένον)
 τέλ(ος) (καὶ) ἀπὸ τὸ ἄλλον τὴν ἐντρητίαν, καθῶς ἀνωθ(εν) γράφωμεν. Ἡ δὲ σε περ
 κάζω διὰ κανέναν καιρὸν νὰ ἡθελ(εν) σικωθὴν τινὰς νὰ κοντραδήρι καὶ νὰ γυρέψει
 60 δικαιώματα εἰς τὰ εἰρημένα χωράφια ἢ τοῦ εἰρημ(ένου) Αντωνίου καὶ τῆς συμβήας
 του ἢ τῶν διαδόχων του, ὁμπληγάρεται ἡ προγεγραμμένη κερα Ρίνη αὐτῇ καὶ ὁ
 συμβήος τῆς (καὶ) οἱ κλοιρονόμοι τῶν καὶ τὰ καλὰ τῶν, κληνητὰ καὶ ἀκλήνητα, νὰ ἦναι
 ἀπηλογητάδες, ρεσποντεδῶροι, παγαδῶροι καὶ καθολικοὶ πληρωτάδες εἰς ὅλ(α) τα-
 ντάνα ἡντερέσ(α), ὁποῦ ἐθέλασιν ἀκαδέρει τοῦ ρηθέντος Ἀντωνίου (καὶ) τῶν κλοιρο-
 65 νόμων τ(ου). (Καὶ) πάλει ὁμπληγάρουνται νὰ τοῖς μαντηνήρου (καὶ) νὰ τοῖς ντεφεντέ-
 ρουσιν ἦν περπέτουω, (καὶ) ἡ παροῦσα γραφῇ θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ ἦναι
 ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν καὶ κοντεναζιῷ (ὑπέρπυρα) κε', τὰ ἡμυσι τῆς ἀφεντίας
 καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὁποῦ στέργει, (καὶ) τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσι πρεζέντ(ε) (καὶ)
 ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), μαστρο Στελιανὸ Μπαγοῦζη, μαστρο Μαθίω Κρισέντζω.

+ Εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ Χ(ριστοῦ), ἀμὴν. , αφλθ', Μάρτ(ιος) κβ'. Εἰς τὸν Μπούρ-
 γ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τῆς κερ Ἀννας τῆς Μ(εν)τρηνοῦδενας. Καγῶ ἡ εἰρη-
 μένη Ἀννα, ἡ θυγατέρα τοῦ μακαριτοῦ κύρ Στελιανοῦ Μωδινού καὶ συμβήα τοῦ μα-
 καριτοῦ Θεωδωρὶ Μεντρινού, εὐρισκομένη σήμερον τῇ τοῦ Θ(εο)ῦ χάριτι ὅλη ἐν ὑγεία
 5 ὥμην, (καὶ) μῆτε μὴν εἰς κλίνην κατὰκειμαι, μῆτε νόσσω περιβαλλόμενη, ἀλλὰ περι-
 πατώμενη ἐνθεν κακῆνθ(εν), ὡσάν (καὶ) πάντ(α) ἡμουν. Λοιπὸν, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὸν
 κόσμον ἐτοῦτον ἐπόμεйна διχῶς κλοιρονόμων μου εὐλογιτικόν, θέλω καὶ κάμνω κατὰ
 τὸ παρὸν τὴν παρροῦσαν μου διαθύκην ὁ δια νὰ μὴν ὀπισθέν μ(ου), μήπως καὶ

κατέλθῃ τὸ ἐφνήδιον τοῦ θανάτου εἰς ἐμέ. (Καὶ) πρῶτον δὲ ἀφίνω πᾶσι τοῖς ἐν χρι-
στιανοῖς τ(ὴν) ἐν Κ(υρί)ῳ ἀγάπην τὲ (καὶ) τελειωμένην συγχώρησιν τοῖς εἰπόντας 10
κατ' ἐμοῦ τί ἀγαθὸν (καὶ) πονηρὸν, ἔπειτα δὲ αἰτῶ καγῶ παρὰ αὐτῶν τὰ ὅμοια.
(Καὶ) κείνον τὸ παραμικρὸν ὅπου ἔχω (καὶ) ἀφεντεύω εἰς τὰς χεῖρας μου, ἡμυράζω το
κατὰ πῶς μου φαίνεται, καθὼς ἤμε κερά καὶ νικοκυρά εἰς αὐτὰ. Ἀρχὴ μετὰ τὸν
θάνατόν μου θέλω (καὶ) ἀφίνω τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Ἰω(άννη) τὸ σπίτ(ι), ὅπου ἔχω
εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Νχζί(ας), ὅπου ἐναι ἀποκατωθῆον τοῦ μακαριτοῦ παπ(ᾶ) κὺρ 15
Μχνόλ(ι) Καλοειδῆ καὶ σύμπλοιον τοῦ Γιάκουμου τοῦ Μωδινού, μετὸ τέλος τ(ου)
πετεινόπουλ(ον) α' τῆς ἀφ(εν)τίας· ἀκόμει καὶ τὴν κατζάγραν, ὅπου ἔχω εἰς τὰ Καλα-
μούρια, σύμπλοια τοῦ σέρ Μπαλῆ τοῦ μισερ Μάρκου Κρίσπου, νὰ ἦναι ἀποθανόντα
μου ἢ ἐμυσὴ ἐδική τ(ου), ἡγού ἀπὸ τὸν ἀπάνω τράφον τοῦ περιγαρδίου καὶ ἀπάνω,
ἢ δὲ ἄλλη ἐμυσὴ κατζάγρα μαζοὶ μετὸ περιγάρδη, ὅπου χωρίζη ὁ νόμος, ἡγουν ἢ 20
κάτω μερία, ὅπουναι σύμπλοια τοῦ πρε Γλουμάκοι Ντε Μαρή καὶ τῆς Φιλήπας [τοῦ]
Κοίκια, μαζοὶ με το τέλος τῆς πετεινόπουλον ἐνα τῆς ἀφεντίας θέλω νὰ ἦναι ἀπο-
θανόντα μου τῆς ἀνυψί(ας) μου τῆς Λιανῆς, με τοῦτ(ω) νὰ πληρώνει αὐτῇ τὸ παρὸν
τέλ(ος) [[με τοῦ]] καὶ νὰ ἦναι (καὶ) κρατιμ(ένη) νὰ δίδει πᾶσα χρόνον ἣν περπέτουω,
ὅσπου νὰ κρατὶ τὸ ἀμπέλ(ην), εἰς τὸν μέγαν Θεολόγον τῆς Πάτμου ὁ δια τὴν ψυχὴν 25
μ(ου) ἐνα μέτρον κρασὶν ἀπὸ τὸ πατητήρι· ἀκόμει καὶ τὸ σπίτ(ι), ὅπου κάθομε σήμε-
ρον, ὅπου ἐναι ἀποκατωθῆον τοῦ παπ(ᾶ) κὺρ Μάρκου Καλοειδῆ, νὰ ἦναι (καὶ) αὐτὸν
τῆς Λιανῆς μετὰ τὸν θάνατόν μου. Τὰ ὅπια πράματα τὰ ἀνωγεγραμμένα θέλω καὶ
κάμνω τα κοντετζηνάδα, ὡς καθὼς ἤμε κερά καὶ νικοκερά, (καὶ) λέγω ἔτεις ὅτι ανήσ-
σως καὶ κάμουσιν παιδία εὐλογιτικὰ ἐκ τῆς σαρκός τ(ων), ἡγουν ὁ ἀδελφός μου ὁ 30
Ἰω(άννης) καὶ ἡ ἀνύψια μου ἡ Λιανῆ, νὰ τὰ ἔχουσ(ιν) αὐτοὶ καὶ οἱ διαδόχοι των, νὰ
τα τρώσει (καὶ) νὰ τὰ γαλδέρου. Ἡ δὲ εἰς ἀλέως νὰ μὴν ἐθέλασιν ἔχει παιδία εὐλο-
γιτικὰ, θέλω νὰ λογοῦνται κοντετζινάδα καθολικὰ, ἡγού νὰ μὴν ὑμποροῦσ(ιν) ποταὶ
νὰ γκῆξουσιν εἰς αὐτὰ, μῆδε νὰ πουλήσου, μῆδε νὰ χαρίσου, μῆδε δια τὴν ψυχὴν τως
νὰ τὰ κάμου, ἀλλὰ μῆδε εἰς ἄλλα χέρια νὰ τὰ κονσενιάρου ἡμεὶ ἀποθανόντας τωναὶ 35
καὶ τῶν διονῶν, ἃ δὲν ἐθέλασ(ιν) | ἔχει παι(δία) εὐλογιτικὰ, θέλω νὰ ἦναι εἰς τὴν f. 30r
παρτίκουλαν, ὅπου ἀφίνω τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Ἰω(άννη) εἰς τὸ σπίτ(ι) (καὶ) εἰς τὴν
ἐμυσὴν κατζάγραν ὁ μέγας Ἰω(άννης) ὁ Θεολόγος τῆς Πάτμου (καὶ) κλοιρονόμος καὶ
καθολικὸς νικοκύρις εἰς αὐτὰ, νὰ τὰ κλοιρονομήσει ὁ δια τὴν ψυχὴν τῶν γοναίων μου
καὶ τὴν ἐδικήν μου. Ὅμοίως (καὶ) εἰς τὴν παρτίκουλαν, ὅπου ἀφίνω τῆς ἀνύψιας μου 40
τῆς Λιανῆς εἰς τὴν ἐμυσὴ κατζάγραν μετὸ περιγάρδι καὶ μετὸ εἰρημένον σπίτ(ι), | θέλω
νὰ ἦναι | ὁ Τίμιος καὶ Ζωοπιὸς Στ(αυρό)ς, ὅπου ἐναι ἡ ἐνορία μας καὶ τὰ λήψανα τῶν
γοναίων μου ἐκεῖ, (καὶ) κλοιρονόμος καὶ καθολικὸς νικοκύρις, νὰ τὰ τρώγει ὁ παπὰς
ἐκεῖνος, ὅπου θέλ(ει) λατρεύει (καὶ) νὰ ἱεουργᾷ τὴν μονὴν ταύτην, καθὼς ἀνωθ(εν)

45 γράφω. Ἀκόμει τὸ πρᾶμαν, ὅπου ἔχω ἀπὸ τοῦ Νταμέντζου, ἀμπέλ(ην), χωράφην, κατὰ
 πῶς εὐρίσκεται πρὸς τὴν μερίαν τῶν αγίων Πάντ(ων) ὁ πάγει τὴν μερίαν τοῦ αγίου
 Πέτρου, σύμπλοια τοῦ μαστρο Ἰω(άννη) τῆς Τζήμπλενας καὶ τῆς στράτας τῆς κου-
 μούνας, ὅλον κατὰ πῶς εὐρίσκεται γύρου τρηγύρου, μετὸ τέλος του πετεινόπουλον
 50 ἕναν, ὅπου νὰ ξήζει σολ(δία) ς', ὅπου τὸ πληρώνει τῆς ἀρχόντησας τῆς κερα Κατερί-
 νας θυγατέρας τοῦ ποταὶ σερ Τομάδου Ντα Πόρτου, (καὶ) μετὰ πασῶν τῶν δικαιο-
 μάτων αὐτοῦ θέλω καὶ ἀφίνω τω ἀποθανόντα μου τοῦ Γεώργ(η) Μαρμαρά τοῦ
 Ρωδίτι, τοῦ λεγομένου Καρα, ὁ δια τὴν ψυχὴν μου (καὶ) δια πολαῖς γράτζιαις καὶ
 καλωσύναις καὶ δούλεψην πολλήν, ὅπου ἔχω ἀπ' αὐτὸν ἀπο σήμερον ἕως χρόνοις ἑπτὰ
 περασμένοις, ὅπου κάθουμέστεν εἰς ἕνα σπίτ(ι) μαζοὶ κατὰ πὸς τὸν εἶχα μελετημένον
 55 δια γαμπρόν μου εἰς τὴν ἀνύψιαν μου τὴν μακαριτὴν τὴν Σαβαστὴν, καὶ κονσουμά-
 ρησεν καὶ κατέλησεν εἰς τὸ σπίτη μου ἀπὸ τὸ ἐδικόν τ(ου), ἡγου ἀπὸ τασήμην του
 (καὶ) ἀπο τα ροῦχα του καὶ ἤζησέ μαι ἐτοῦτοις τοῖς χρόνοις τοῖς ἑπτὰ τοῖς ἀδέξιοις
 (καὶ) ἡμε νὰ τοῦ εὐχαριστήσω πολλ(ι) ἕως τὴν σήμερον κατὰ πῶς τὸν ἐθορῶ καὶ ἔχει
 διάκρισιν καὶ καλὴν κονσέντζιαν εἰς ἐμέ· λοιπὸν θεωρῶντας ἐγὼ ἡ εἰρημένη Ἀννα τὴν
 60 καλὴν του προέρεσιν καὶ τὴν πολλὴν δούλεψην, ὅπου μοῦ κάμνει μέσα (καὶ) ὄξω
 ὁ ριθεῖς Γεώργ(η)ς, θέλω καὶ γῶ καὶ ἀφίνω του αὐτὸν τὸ ἀνωγεγραμμένον πρᾶμαν
 ὁ δια τὴν ψυχὴν μου, δια νὰ μὴν ἔχει ἡν κάργος ἡ ψυχὴ μου, νὰ μπορὶ νὰ τὸ ἔχει τῆς
 ἐξουσίας του, νὰ τὸ πουλήσῃ, νὰ τὸ χαρίσ(η) καὶ νὰ το κάμει σα θέλ(ει), ὡς καθῶς τὸ
 ἔχω τῆς ἐξουσίας μου, νὰ τὸ κάμω σα θέλω, ὡσὰν καλλὰ μοῦ τὸ ἐφῆκεν ἡ μακαριτὴ
 65 ἡ κεράτζα μου ἡ κερα Καλλὴ τοῦ Ταρναρὲ περ ντεσταμέντ(ω), νὰ τὸ κάμω σα θέλω,
 ὡς καθῶς τὸ εἶχεν καὶ κείνη ἀγωραστὸν ἀπὸ τοῦ Νταμέντζου τὴν γυνέκα, κατὰ
 πῶς φαίνεται μετὸ πρεβελέγιόν τ(ου), ὅπου τῆς ἔχει καμωμένον ἀπὸ τοῖς ,αφκα',
 Ἰανουάριος ιβ', ἀπὸ γράμμαν τοῦ μακαριτοῦ εὐλαβεστάτου ἱερέως καὶ πν(ευματι)κοῦ
 κυροῦ Ἰω(άννου) Ταμήγ(ου), καὶ προτοπαπ(ὰ) Ναζί(ας). (Καὶ) ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέ-
 70 ραν θέλω ἐγὼ ἡ εἰρημένη Ἀννα (καὶ) λέγω πρεζέντ(ε) ὅτι αὐτὸν τὸ ἀνωγεγραμμένον
 πρᾶμαν, ὅπου ἀφίνω τοῦ ἀνωθ(εν) Γεώργ(η), νὰ μὴν ὑμπορῶ πλαῖα νὰ ἔχω καμίαν
 ἐξουσίαν εἰς αὐτὸν, μηδὲ νὰ πουλήσω, μηδὲ νὰ χαρίσω, μηδὲ εἰς ἄλλα χέρια νὰ τὸ
 δῶσω, ἄλλα μηδὲ καμίαν γραφὴν ἄλλην ἀπο τοῦτῃ νὰ μὴν ὑμπορῶ νὰ κάμω κόντρα
 εἰς τὸν ἀνωθεν Γεώργ(η), ἡμεῖς νὰ το τρώγω ἕως ὅλη μου τὴν ζωὴν, (καὶ) ἀποθα-
 75 νόντα μου νὰ ἦνεν ἐδικόν τ(ου), καθῶς ἀνωθεν γράφω· με τοῦτ(ω) νὰ ἦναι κρατιμ(έ-
 νος) νὰ δῶσει δια τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν μέγαν Παντελεῆμον δουκ(άτα) β', ἡγ(ουν)
 δίο, νὰ γένει ὄφελον τῆς ἐκκλησί(ας). Ἀκόμ(ει) (καὶ) ὅτι μομπήλια μοῦ ἠθέλ(εν) εὐρε-
 θεῖ εἰς τὸν θάνατόν μου, νὰ γίνεται εἰς τρία μερδικὰ, νὰ πέρνει ὁ Ἰω(άννης) τὸ ἕνα

¹⁶ ἀ. τ(ὸ) ἀσήμην

(καὶ) ἡ Λιανὴ τὸ ἄλλο καὶ ὁ Γεώργ(ης) τὸ ἄλλο. (Καὶ) ὅτι πράγματα ἠθέλ(εν) γρο-
νίστην ὁ Γεώργ(ης) εἰς τὸ σπίτη μου ἀπὸ ἐδικά του, νὰ μπορὶ νὰ τὰ πέρνει· (καὶ) νὰ 80
ἔχει ἐξουσία εἰς τὸν θάνατόν μου νὰ κάθεται μέσα εἰς τὸ σπίτη μου, ὥστε νὰ παν-
δρευτῇ· (καὶ) ἀπὶ τῆς πανδρευτῆς, νὰ τὸ πέρνει ἡ Λιανὴ. Ἀπο δὲ τὴν ψυχὴν μου τὴν
ἁμαρτωλὴν ἀφίνω τῆς Λιανῆς, νὰ με ἐνταφιάσει (καὶ) νὰ μὲ μνημονεῦσι. (Καὶ)
περλαβεντοῦρα νὰ ἠθέλα θελήσει νὰ κάμω ἄλλον τεσταμέντο ἢ ἄλην γραφ(ήν), ὅπου
νὰ ἦναι κόντρα τοῦ πραγμάτου, ὅπου ἀφίνω τοῦ εἰρημένου Γεώργ(η), ἢ ἀπὸ κακὸν 85
λογισμὸν ἢ ἀπὸ κανένα μου ντεστένιον ἢ ἀπὸ ἄλλοι ἀνάγκασιν θέλω νὰ ἦναι
κωμ(ένη) (καὶ) νουλάδα (καὶ) εἰς ἐκαμίαν κρίσιν) νὰ μὴν ξήζει ἡμεῖς ἐτοῦτη μου ἡ δια-
θύκη ἢ ὀρδηναρία, ὅπου κάμνω θεληματικὸς, θέλω νὰ ἦναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς
πᾶτα κρίσιν τῆς ἐκγλαμπρωτάτης μας ἀφεντί(ας) (καὶ) χαλασμὸν ποταὶ νὰ μὴν ἔχει.
(Καὶ) δια πίστωσιν τοῦ παρόντ(ως) γραμάτου παρακαλεῖ ἡ κερ Ἄννα πρεζέντ(ε) (καὶ) 90
ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), κὺρ Μαθίω Μιχαλίτζη, κὺρ Μιχάλη Δρομωκάτι.

22

23 Μαρτίου 1539

Εὐγαλμ(ένη).

f. 30v

+ Εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ Χ(ριστ)οῦ, ἀμὴν. ,αφλθ', Μάρτ(ιος) κγ'. Εἰς τὸν Μπούρ-
γ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, πούλησίαν δηνατὴν (καὶ)
ἀκατάλητον κάμνει ὁ Μαρίνω Μυριστικὸς υἱὸς τοῦ μακαριτοῦ κὺρ Ἰω(άννη) Μυριστι-
κοῦ πρὸς τὸν κὺρ Ἰω(άννη) Μπαγούζη τὸν μπάρμπαν του, πρὸς τοῖς διαδόχοις (καὶ) 5
κλοιρονόμοις αὐτοῦ, πρεζέντ(ε) (καὶ) τῶν ἡμερῶν τ(ου), εἰς ἓναν ἀμπέλ(ην) καὶ χωρά-
φην, ὅπου ἔχει ὁ ριθεὶς Μαρίνος ἀπὸ γωνικόν του, ἡγου ἀπο μέρος τῆς μακαριτῆς τῆς
μάνας του, τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀνωθ(εν) κὺρ Ἰω(άννη), τὸ ὅπιον ἀμπέλ(ην) εὐρίσκει(αι)
εἰς τὴν Πλάκαν κάτω εἰς τὸ ντεστρέτον τοῦ ἁγίου Πέτρου, σύμπλοιον τῆς κερα
Φλουρέντζας τοῦ Σκόρτζου καὶ τοῦ Ἰω(άννη) τοῦ Κουφοῦ τοῦ ποταὶ μισέρ Ἀγγελέ- 10
του καὶ σύμπλοιον τῆς Ξενίας τοῦ Σκιαδᾶ. (Καὶ) πούλῃ τουτω ὁ ριθεὶς Μαρίνος ἀπὸ
τὴν σήμερον ἡμέραν ὅλον κατὰ πῶς εὐρίσκεται, ἀμπέλ(ην), χωράφην, γύρου τρηγύρου
μετοῖς τράφοις του, μετὸ τέλος του σολ(δία) ἢ τοῦ πρε Περούλ(η) Ντεμπαλτάγια,
(καὶ) μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Τὸ ὅπιον ἀμπέλ(ην) λέγει ὁ ριθεὶς Μαρίνος
ὁ πούλιτῆς τὸ πῶς δέν τὸ εἶχεν κανενὸς ὀμπληγάδον νομηνάδαμέντε, μηδὲ εἶχεν τω 15
ἄλλοινοῦ τινὸς πούλημένον γλυγορώτερα ἡμεῖς ἐδᾶ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅπου τὸ ἐπού-
λησεν τοῦ μπάρμπα του τοῦ εἰρημένου κὺρ Ἰω(άννη) διὰ δουκ(άτα) ἐντεκα, ἡγουν
ἐντεκα, πρὸς διακώσια ἐυδομήντα τρία σολ(δία) τὸ καθὲν, καθῶς ἐκωτενταριστή-
κασιν καὶ οἱ δῖο ντεβολεντὰ εἰς τὸ ἀνωθ(εν) πρέζος. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ ἐντεκα

22 ¹ Ἡ λέξις αὕτη ἐγγράφη μεταγενεστέρως δι' ἄλλης γραφίδος καὶ μελάνης.

